

Mál nr. 416/2019**V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna skemmdrar vatnslagnar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 02.12.2019 auk fylgigagna 1-12.

Athugasemdir V dags. 27.12.2019 auk fylgigagns.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að á tímabilinu mars til maí 2017 hafi starfsmenn A plægt jarðstreng fyrir dreifiveituna B. Við þá vinnu hafi þeir plægt í sundur vatnslögn í eigu M. Í kjölfarið hafi A ráðist í viðgerðir á lögninni en þær hafi reynst ófullnægjandi og leitt til frekara tjóns. V hafi hins vegar hafnað bótakröfu M vegna þessa. M er ósáttur við afstöðu V og tekur í málskoti sérstaklega fram að ekki sé ágreiningur um upphaflegt tjónstilvik sem slíkt, þ.e. að starfsmenn A hafi plægt í sundur umrædda vatnslögn og hafi það atvik líklegast átt sér stað í marsmánuði 2017. Í kjölfar þess, um veturinn 2017, hafi vatnsrennsli úr lögninni minnkað. Ljóst sé því að starfsmenn A hafi, með gáleysi sínu, valdið M skaðabótaskyldu tjóni. Þá hafi lögnin verið merkt með hælum en jafnvel þó engir hælur hefðu verið til staðar á svæðinu til að vekja athygli á lögninni breyti það engu um gáleysi A þar eð starfsmönnum þess hefði borið að grandskoða vinnusvæðið. Þegar grafið hafi verið niður á lögnina hafi svo komið í ljós að viðgerð A var ófullnægjandi, en nýr bútur sem splæst hafði verið á lögnina hafi þrengt svo mikið að henni að hún hafi á endanum brotnað saman og tekið loft og óhreinindi inn á sig. Enginn annar hafi átt við lögnina á þessum tíma og því sé ljóst að A beri skaðabótaábyrgð gagnvart M vegna tjóns hans en auk beins kostnaðar hafi komið til tekjumissis, en M reki ferðaþjónustu.

Í athugasemdum sínum til nefndarinnar tekur V undir að það sé ágreiningslaust að starfsmenn A hafi plægt umrædda vatnslögn í sundur og í kjölfarið gert við tjónið með því að splæsa nýjum C-laga lagnarbút við lögnina. Hins vegar verði ekki fallist á að umrædd viðgerð hafi verið ófullnægjandi. Þannig sé umræddur lagnabútur með „kónísk“ samhengi sem skrifist saman og geti einfaldlega ekki þrengt að flæði lagnarinnar enda sé ekki hægt að herða samhengin um of. Næst nýja bútnum sé lögnin hins vegar gömul og tjónuð og séu það líklega skemmdir á þeim hluta lagnarinnar sem leitt hafi til tjóns fyrir M. Starfsmenn A hafi hins vegar ekki komið að neinni vinnu við þann hluta lagnarinnar. Þá tekur V fram að nýja lagnarbútnum hafi verið splæst við á tímabilinu mars-maí 2017 en ekki hafi farið að bera á minna vatnsflæði fyrr en einhverjum mánuðum síðar. Sé því óhugsandi að hinn nýi bútur hafi þrengt að flæði um lögnina. Líklegt sé að lögnin hafi orðið fyrir síðara tjóni, en annar verktaki hafi séð um að tengja jarðstreng í háspennukassa sem sé á sama svæði, og sé þá líklegt að sá aðili hafi valdið tjóninu. Að lokum tekur V fram að ekki sé sýnt fram á að hælur hafi verið í jörðinni til að gefa legu lagnarinnar til kynna, og í raun séu engar vatnslagnir skráðar á umræddu svæði. Er bótakröfu M því hafnað.

Álit:

Ágreiningur þessa máls varðar í raun ekki atvik það sem átti sér stað um vorið 2017 enda fallast aðilar á að starfsmenn A hafi plægt umrædda lögn í sundur og í kjölfarið framkvæmt viðgerð á henni. Ágreiningur aðila snýst þannig um viðgerðina sem slíka, þ.e. hvort hún hafi verið framkvæmd með þeim hætti að leitt hafi til tjóns fyrir M en svo bótaskylda sé til staðar úr ábyrgðartryggingu þarf sá sem fyrir tjóni verður að sýna fram á að tjónsatvik megi rekja til skaðabótaskyldra athafna, eða athafnaleysis, vátryggðs. Fyrir nefndinni liggja fjölmargar ljósmyndir af lagnarbútum, svo og greinargerð M um tjónið. Ekki verður hins vegar séð að neinnar matsgerðar eða álits sérfróðs aðila hafi verið aflað um orsakir þess að dró úr vatnsstreymi um umrædda lögn. Svo virðist sem aðilar séu sammála um að starfsmenn A hafi við viðgerð sína aðeins splæst einum C-laga bút við lögnina. Á ljósmyndum sem fylgdu málskoti má sjá skemmdar lagnir, en svo virðist sem þær ljósmyndir sýni nokkra lagnabúta án þess að nægilega sé tilgreint hver búta er sá sem A splæsti við lögnina. Af ljósmynd sem V leggur fram, en henni eða skýringum við hana hefur ekki verið mótmælt sérstaklega,

má ráða að næstliggjandi bútur lagnarinnar hafi verið töluvert skemmdur og verður helst dregin sú ályktun að drulla og loft hafi átt leið að lögninni í gegnum hann. Ekki hefur verið sýnt fram á að umræddar skemmdir stafi af aðgerðum A, eða að A hafi grafið upp þann bút. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að viðgerð A, sem eins og áður segir fólst í því að splæsa bút við lögnina, hafi getað valdið skemmdum að aðliggjandi hlutum lagnarinnar. Verður samkvæmt framansögðu ekki talið að M hafi tekist að sýna nægilega fram á hver atvik að baki umræddu tjóni voru eða að það megi rekja til skaðabótaskyldra athafna A eða þeirra sem A ber ábyrgð á. Verður kröfu hans því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 21. janúar 2020

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.